

UZASADNIENIE

B. S. wytoczył powództwo przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 7 000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 18 grudnia 2010 roku doszło do wypadku drogowego na skrzyżowaniu ulic (...) w P., podczas którego kierując samochodem marki V. (...) nr rej. (...) D. C. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, nie udzielił pierwszeństwa przejazdu, uderzył w poruszający się prawidłowo samochód marki S. (...) nr rej. (...) kierowany przez B. S. . Na skutek uderzenia B. S. doznał obrażeń ciała w postaci: złamania podstawy paliczka bliższego lewej ręki , stłuczenia obu kolan w szczególności lewego, licznych ogólnych potłuczeń. Z miejsca wypadku B. S. wrócił do domu. Z uwagi na nie ustępujące dolegliwości bólowe w dniu 24 grudnia 2010 roku powód zgłosił się do (...) Pogotowia (...) w P.. W dniu 27 grudnia 2010 roku w (...) wykonano badania diagnostyczne i zdjęcie RTG. Powoda zaopatrzone medycznie: założono opatrunek gipsowy , zlecono w szczególności oszczędny tryb życia , leczenie farmakologiczne , utrzymanie unieruchomienia gipsowego przez okres 21 dni.

Na skutek wypadku powód doznał urazu kolana, następnie uskarżał się na nieustępujące dolegliwości bólowe kolan, pogrubienie , obrzęk okolic kolana lewego. Z uwagi na powyższego w okresie od 27 października 2011 roku do 31 października 2011 roku powód był hospitalizowany na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej Szpitala (...) w P. , gdzie w dniu 28 października 2011 roku wykonano zabieg usunięcia guza tkanek miękkich okolicy przyśrodkowej części kolana lewego . W związku z doznanymi urazami powód leczyl się w placówkach medycznych:

- Oddziale (...)SP ZOZ Szpitala (...) w P. ,
- Gabinet (...) Poradnia (...) SP ZOZ Szpitala (...) w P..

Samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych - polisa nr (...) wystawiona przez pozwaną zakład ubezpieczeń . Ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 3 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia . Pełnomocnik powoda wskazał , że pozwaną zakład ubezpieczeń określając rozległość urazów odniesionych w wypadku przez powoda nie uwzględnił długotrwałości i nieodwracalności skutków leczenia oraz negatywnych następstw wypadku w życiu powoda . Pozwany niewłaściwie ocenił rozmiar krzywdy i cierpienia powoda , a tym samym zaniżył wysokość przyznanego mu zadośćuczynienia. Po wypadku z dnia 18 grudnia 2010 roku stan zdrowia powoda uległ pogorszeniu zmuszając powoda do zmiany dotychczasowego trybu życia . Przed wypadkiem B. S. był osobą samodzielną i aktywną fizycznie. Po wypadku poszkodowany przez dłuższy czas zmuszony był do unieruchomienia lewej ręki , co uniemożliwiało mu wykonywanie nawet prostych czynności życia codziennego. Powód zmuszony był zrezygnować z dotychczasowego trybu życia. Dolegliwości powypadkowe nadal upośledzają jego sprawność . Poza dolegliwościami związanymi z bólem i zabiegami medycznymi nie sposób pominąć cierpienie natury psychicznej poszkodowanego . Stres jakiego doznał na skutek przebytego wypadku powoduje jego wzmożoną nerwowość . Powód obawia się o swoją przyszłość oraz najbliższych mu osób, czuje niepewność co do skutków dalszego leczenia i bezradność wobec następstw wypadku.

Wyrokiem zaocznym z dnia 3 września 2013r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Od wyroku zaocznego pozwaną (...) S.A. wywiódł sprzeciw wnosząc o :

- uchylenie wyroku zaocznego,
- oddalenie powództwa w całości ,

- zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności,
- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 3 000 zł. Wskazał, że dokonując wypłaty opierał się jedynie na oświadczeniu powoda o przebiegu kolizji i jej przyczynach oraz treści pisma z KPP w P. z dnia 8 marca 2011 roku. Pozwany wskazał, iż z treści tego pisma wynika, że w sprawie wszczęto dochodzenie, wskazanie kierującego pojazdem (...) M. C., jako winnego zaistnienia kolizji KPP w P. opierała na opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego. Okoliczność ta wskazuje, że odpowiedzialność kierującego (...) nie jest jednoznaczna i nie można wykluczyć przyczynienia się powoda do zaistnienia wypadku. Pełnomocnik pozwanego wskazał dalej, że w zgłoszeniu szkody oraz w złożonym oświadczeniu powód jako sprawcę szkody wskazał osobę o innym nazwisku niż osoba wskazana w piśmie KPP w P. Pozwany wskazał, iż nie jest mu znany wynik postępowania w sprawie prowadzonego dochodzenia. Dalej wskazał, że ze złożonej do akt dokumentacji medycznej wynika, że powód zgłosił się do gabinetu ortopedycznego Szpitala (...) w P. w dniu 27 grudnia z obrzęknięciem kciuka lewego i bólem kolana lewego wskazując, że jest to następstwo wypadku samochodowego z dnia 25 grudnia 2010r., zatem zdarzenia z innej daty niż wypadek z udziałem samochodu (...), kierowanego przez M. C.. Z uwagi na powyższe pozwany zaprzeczył twierdzeniom pozwu co do obrażeń ciała odniesionych w wypadku z 18 grudnia 2010r., zwłaszcza twierdzeniu, że jego następstwem są także zabiegi lecznicze, którym poddał się powód w październiku 2011 roku.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 grudnia 2010 roku w P. na skrzyżowaniu ulicy (...) doszło do wypadku drogowego, podczas którego kierując samochodem marki V. (...) nr rej. (...) naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, nie udzielił pierwszeństwa przejazdu, uderzył w poruszający się prawidłowo samochód marki S. (...) nr rej. (...) kierowany przez B. S. . Na skutek uderzenia B. S. doznał urazu okolicy stawu kolanowego lewego oraz kciuka lewego. Z uwagi na nasilające się dolegliwości oraz upośledzenie funkcji chwytnej kciuka po około 2 tygodniach od wypadku na kciuk został założony powodowi gips na okres około 1 miesiąca.

W dniu 28 października 2011 roku ze względu na nasilające się dolegliwości w obrębie przyśrodkowym stawu kolanowego na wysokości szpary stawowej oraz powiększający się guz, B. S. poddany został zabiegowi usunięcia guza. Po zabiegu nie zastosowano zaopatrzenia medycznego. Powód doleczany był rehabilitacyjnie i ambulatoryjnie w warunkach domowych.

Na skutek wypadku B. S. doznał stłuczenia lewego stawu kolanowego z następowym zgrubieniem tej okolicy (guz), Zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego lewego. Złamania podstawy paliczka podstawowego kciuka lewego. Choroby D. dłoni lewej o początkowym charakterze przebiegu.

Biegły z lekarz medycyny z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii wskazał, że doznane obrażenia spowodowały u powoda 10 % trwałe uszczerbek na zdrowiu. W tym: przebyte złamanie paliczka podstawowego kciuka lewego 5 %, przebyte stłuczenie okolic stawu kolanowego z następowym zgrubieniem tkanek miękkich pod postacią torbieli maziówkowej wymagającej interwencji operacyjnej 5 %.

Biegły ustalił, że czasookres leczenia i rekonwalescencji nie był przesadnie długi. W chwili obecnej, po zakończeniu leczenia, przebyte obrażenia w niewielkim stopniu upośledzają sprawność ustroju zwłaszcza w zakresie kinetycznym. Funkcja chwytana i sprawność kciuka są zachowane w stopniu zadowalającym. Rokowania co pełnego wyleczenia są pomyślne. Funkcja chwytana praktycznie powróciła do normy, natomiast funkcja kinetyczna systematycznie poprawia się i obecnie nie stanowi problemu. Wiek powoda oraz stwierdzone zmiany zwyrodnieniowe stawu kolanowego świadczą o typowym rozwoju choroby, która nie ma związku przyczynowego z przebyłym urazem.

B. S. po wypadku nie wymagał pomocy osób trzecich . Wiek powoda ma zasadnicze znaczenie w przypadku nasilenia się dolegliwości związanych z przebyłym urazem i postęпами rehabilitacji po wypadku oraz bezpośrednio po zabiegu operacyjnym.

Rozpoznane urazy oraz ich skutki mają charakter zmian długotrwałych , które będą ustępowały w miarę upływu czasu niezależnie od sposobów prowadzonych zabiegów rehabilitacyjnych.

(dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii ogólnej i ortopedii k. 106-107, kopia dokumentacji medycznej k. 80-83, zeznania świadków: M. S. k. 92-92v, M. F. k. 92v , dokumentacja medyczna w aktach szkody).

Samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych - polisa nr (...) wystawiona przez pozwany zakład ubezpieczeń .

Pismem z dnia 21 marca 2011r. B. S. wystąpił do (...) S.A. o wypłatę tytułem zadośćuczynienia kwoty 15 000 zł oraz zwrot kosztów leczenia w kwocie 56,71 zł.

Decyzją z dnia 23 marca 2011 r. (...) S.A. przyznał B. S. w związku z przebyłym zdarzeniem kwotę 3 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

(bezsporne)

Prowadzone przez Komendę Powiatową Policji w P. dochodzeni w sprawie zaistniałej kolizji zakończone zostało postanowieniem z dnia 30 marca 2011 roku o warunkowym umorzeniu postępowania.

(dowód: pismo KPP w P. k. 70, bezsporne co do wysokości wypłaconego odszkodowania)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie pozwu w niniejszej sprawie opierało się na przepisie art. 445 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Warunkiem przyznania zadośćuczynienia jest istnienie trzech przesłanek: 1) zdarzenia, z którym na określonych zasadach normy prawne wiążą obowiązek naprawienia szkody; 2) szkody; 3) związku przyczynowego , pozwalający ustalić, że zdarzenie jest przyczyną szkody.

Obowiązek udowodnienia wskazanych przesłanek spoczywa na powodzie.

Na gruncie niniejszej sprawy powód udowodnił istnienie trzech przesłanek warunkujących odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Na podstawie dowodu w postaci pisma z KPP w P. (k. 70) powód wykazał , że zobowiązanym do wypłaty zadośćuczynienia jest (...) S.A. jako ubezpieczyciel OC pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...). Ponadto w toku postępowania w zakresie likwidacji szkody pozwany zakład ubezpieczeń uznał swą odpowiedzialność i wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 3 000 zł oraz z tytułu opieki nad powodem osób trzecich kwotę 100 zł.

Powód nie zgodził się z wysokością przyznanego mu zadośćuczynienia wskazując , że jest zaniżona. Kwestię stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał powód w wyniku zdarzenia z dnia 18 grudnia 2010 roku, Sąd rozstrzygnął w oparciu o opinię biegłego sądowego powołanego w niniejszym procesie na wniosek strony powodowej.

Biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii w sporządzonej przez siebie opinii stwierdził, że na skutek przebytego wypadku powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %.

Sąd ocenił sporządzoną przez biegłego opinię jako cechującą się wysokim profesjonalizmem. Opinia jest jasna i fachowa, w przejrzysty sposób uzasadnia przedstawione w niej wnioski. Biegli sporządzili opinię przy wykorzystaniu specjalistycznej wiedzy z zakresu swojej specjalności i po przeprowadzeniu badania powoda.

Nie ulega wątpliwości, że w związku z przebyłym wypadkiem poszkodowany poniósł krzywdę, ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) i cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi, z rozstrojem zdrowia czy wyłączeniem z normalnego życia). B. S. doznał 10 – procentowego trwałego % uszczerbek na zdrowiu, o czym świadczy wspomniana wyżej opinia biegłego.

Na skutek wypadku B. S. doznał stłuczenia lewego stawu kolanowego z następowym zgrubieniem tej okolicy (guz), Zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego lewego . Złamania podstawy paliczka podstawowego kciuka lewego . Choroby D. dłoni lewej o początkowym charakterze przebiegu .

Ze względu na nasilające się dolegliwości w obrębie przyśrodkowym stawu kolanowego na wysokości szpary stawowej oraz powiększający się guz , B. S. poddany został zabiegowi usunięcia guza, który przeprowadzony został w Szpitalu (...) w P. w dniu 28 października 2011 roku. Po zabiegu nie zastosowano zaopatrzenia medycznego. B. S. dołączony był rehabilitacyjnie i ambulatoryjnie w warunkach domowych. Obecnie leczenie powoda zostało zakończone. Przebyte obrażenia w niewielkim stopniu upośledzają sprawność ustroju zwłaszcza w zakresie kinetycznym . Funkcja chwytana i sprawność kciuka są zachowane w stopniu zadowalającym. Rokowania co pełnego wyleczenia są pomyślne. Funkcja chwytana praktycznie powróciła do normy , natomiast funkcja kinetyczna systematycznie poprawia się i obecnie nie stanowi problemu. B. S. po wypadku nie wymagał pomocy osób trzecich . Wiek powoda ma zasadnicze znaczenie w przypadku nasilenia się dolegliwości związanych z przebyłym urazem i postępowaniem rehabilitacji po wypadku oraz bezpośrednio po zabiegu operacyjnym. Rozpoznane urazy oraz ich skutki mają charakter zmian długotrwałych , które będą ustępowały w miarę upływu czasu niezależnie od sposobów prowadzonych zabiegów rehabilitacyjnych.

W ramach art. 445§1 kc uwzględnione winny być okoliczności, które składają się na pojęcie krzywdy, jej rozmiar. Oczywistym jest, iż ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu w celu określenia właściwej wysokości zadośćuczynienia nie wyczerpuje oceny i ma jedynie charakter pomocniczy i orientacyjny. W świetle przepisów kodeksu cywilnego podstawowym celem zadośćuczynienia należnego osobie poszkodowanej jest złagodzenie doznanego cierpienia fizycznych i moralnych. Wysokość zadośćuczynienia musi pozostawać w zależności od intensywności tych cierpień, czasu ich trwania, ujemnych skutków zdrowotnych, jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znosić w przyszłości. Funkcją zadośćuczynienia jest przede wszystkim wyrównanie poszkodowanemu doznanego przez niego krzywdy, a nie jego wzbogacenie. Sąd Najwyższy stoi przy tym na stanowisku, że wysokość zadośćuczynienia musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna przy uwzględnieniu krzywdy pokrzywdzonego odpowiadać aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok SN z 28.09.2001, III CKN 427/00, LEX 52766). Zasądzona kwota winna być zatem umiarkowana i utrzymana w rozsądnych granicach. (por. wyrok SN z 16.04.2002r. V CKN 1010/00, OSNC z 2003r. nr 4 poz. 56)

Zadośćuczynienie z art. 445 kc ma zatem charakter kompensacyjny. Jednakże wysokość zadośćuczynienia powinna uwzględniać wszystkie okoliczności oraz skutki doznanego kalectwa (wyrok SN z 03.05.1972r. I CR 106/72, niepubl.) i przedstawiać przy tym ekonomicznie odczuwalną wartość. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny i Sądu Najwyższego treść art. 445 kc pozostawia sądowi swobodę w ustalaniu wysokości zadośćuczynienia i pozwala w okolicznościach konkretnej sprawy uwzględnić indywidualne właściwości i odczucia osoby pokrzywdzonej (wyrok SN z 16.07.1997r. II CKN 273/97).

Biorąc pod uwagę rozmiar krzywdy jakiej doznał powód, czas trwania i rodzaj leczenia oraz 10 % uszczerbek na zdrowiu powoda, Sąd doszedł do przekonania, iż powodowi należyne jest zadośćuczynienie w kwocie 10.000 złotych. Kwota ta jest także adekwatna do istniejących stosunków majątkowych społeczeństwa, w tym wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, przez co utrzymana jest w rozsądnych granicach i w żaden sposób nie podważa kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

Mając na uwadze , iż pozwany zakład ubezpieczeń wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 3 000 zł , należne B. S. zadośćuczynienie Sąd pomniejszy o wypłaconą już kwotę i zasądził kwotę 7000 zł wraz z ustawowymi odsetkami o dnia 23 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty . Jak wynika z akt szkody pozwany otrzymał zgłoszenie szkody w dniu 21 marca 2011 roku. Zgodnie z przepisem art. 14 ust. 1. Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosownie do ust. 2 art. 14 - w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania. 90 – dniowy termin do wypłaty zadośćuczynienia upłynął w dniu 21 czerwca 2013r. , zatem powodowi należą się odsetki zgodnie z żądaniem pozwu , to jest od dnia 23 czerwca 2011 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, 99 kpc i art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jak w punkcie II i III wyroku.

Z/ - odnotować,

-odpis uzasadnienia i orzeczenia doręczyć pełnomocnikom stron,

- za 14 dni.

Pisz, dnia 14.07.2014r.